

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 8. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm934/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Gaaer ei længer, end Folk i Rom
 Skrive kunde, de overkom,
 Som i Verden ei var det Hieme,
 Hvor til Fortfort kom Romas Erne!

Nilen.

Jeg leber igjennem Egypti Land,
 Men Ingen veed min Kilde,
 Vil Kogen mig ligne ved Hverdags-Vand,
 Da gid det gaar ham ilde!

Jeg graver og gieber for Folk i Vaar,
 Og Regn kan de undvare,
 Thi bleo i mangfoldige Maane-Aar
 Jeg holdt som Gud i Aare!

Jeg giber knap sinet den dumme Strand,
 Som ei er værd at nævne,
 Ein Vedme den sit af mit Spilde-Vand,
 Vil Hven mig ei levne!

Af Rønderne mine draf Klægt og Vid
 Erbræer og Hællener,
 Men Lønnen, jeg høstet, var Nag og Rid,
 Som gierne sig forener.

Der gysede en Bugge ved Rauden min,
 Den kan jeg aldrig glemme,
 En Krokodil-Unge, saa faur og fin,
 Der grad med Barmestemme;

Den Mose's, han gav mig det fjerde Knæk,
 (Egyptens Guder dømm!)
 Min Foster-Søn spillede med Fader Gæk,
 Til Blod blev mine Strømme!

De Stæder, som prunkede paa min Bredd,
 De lagdes tidlig øde,
 Som Thebe, saa Memphis og Saïs med,
 Dem kan mig Ingen hede!

Dog kneiser endnu i min gamle Dal
 De stolte Pyramider;
 Saa bogged af Bjerger man Ridder-Sal
 I mine guldne Eder!

Uroffeligt staaer og mit Snegle-Huus,
 Og sværger om sin Rige,
 De Kæreste veed, det er suldt af Graus,
 Men ei hvad det vil sige!

En Gaarde som jeg er den gamle Strift
 Paa Jis-Folkets Grave,
 Og kan hjem der ret er med Branghed gift,
 Sig kan til Gaarden siave!

Af Perjer og Græker min Dal sit Skam,
 Af Romer-Pal deelige;
 Araber og Tyrker, det Lybe-Kram,
 End rives om mit Rige!

Ad saadanne Lyde dog leer min Thot,
 Et staae de hans Tanker,
 Og Hieroglyphen sig hitted godt,
 Selv for de sine Franker!

Thi bærer jeg taalig de trange Aar,
Jeg ei fornaar at vende,
Dg venter mig immer et Gylde=Naar
Endnu for Verdens Ende!

Guder og Helte.

Mennesket har kun en eneste Gud,
Kun Een skabte Jorden og Himlen,
Folkene alle, trods Skaberens Vnd,
Dog skabte sig Afgude=Vrimlen!

Mængden af Skaberne nøiedes med
Gud nærmest de havde ved Haanden,
Somme forgubed til Tid og til Sted
Slag=Stygger af Menneske=Handen!

Dumder sank Hedninger alle i Aar,
Dg faldt med Slam sig i Støvet
For Guder af Malm og af Sten og af Træ,
Livs=Handen var Adam berøvet!

Saa brister engang, som den Gyngebro
Der Frost=Skæmper ei kunde bære,
Al Hjernespind, frundet med Dverro,
Thi Sandheden hæver sin Gre!

Blandt Afguder mange i Dødtidens Nat
Egypternes længst blev ilte,
Men det var en Slange, en Tyr og en Kat,
Saa byrist Fornustien kan blive.

